

๓๑

อานิสส์

ถวายบัลลังก์ทองแสนตัว

ผู้ใดถวายอาสนะทองอันลาดด้วยเครื่องลาดวิเศษมีขน
ยาวนี้ เราจักพยากรณ์ผู้นั้น ท่านทั้งหลายจงฟังเรากล่าว ผู้นั้น
จักได้เป็นท้าวลัทธิเทวราช ๗๔ ครั้ง มีนางอัปสรแวดล้อม
เสวยสมบัติอยู่ จักได้เป็นพระเจ้าประเทศราช ครบครองพสุธา
๑,๐๐๐ ครั้ง จักได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๕๑ ครั้ง จักเป็น
ผู้มีสกุลสูงในกำเนิดและภพทั้งปวง ภายหลัง ผู้นั้นอันกุศลมูล
ตกเดือนแล้ว จักบวชและได้เป็นพระสาวกของพระศาสดา
มีนามว่า ภัททิยะ

อานิสงส์ถวายเป็นพุทธบูชาแด่พระรัตนตรัย

๓๒๖

การปฏิบัติธรรมเจริญสมาธิภาวนา เป็นกรณียกิจ กิจที่ควรทำอย่างยิ่ง เพราะเป็นหน้าที่หลักของทุกๆ คน ที่จะทำให้เข้าถึงความสุขที่แท้จริง เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในตัว หรือเข้าถึงกายธรรมนั่นเอง ธรรมกายหรือกายธรรมนี้ เป็นเนื้อแท้ของพระพุทธศาสนา เป็นที่รวมแห่งความบริสุทธิ์และความสุข มีแต่สุขล้วนๆ ไม่มีทุกข์เจือปนเลย เป็นแหล่งแห่งมหาสติ มหาปัญญา ที่เข้าถึงแล้วชีวิตเราจะมีแต่ความสุขตลอดเส้นทาง จะเข้าถึงจุดแห่งความสมปรารถนาในชีวิต ดังนั้นเราต้องหมั่นปฏิบัติธรรม ทำใจหยุดนิ่งกันให้ได้ตลอดเวลา

มีวาระพระบาลีที่ปรากฏอยู่ใน เถราปทาน ความว่า

“ผู้ใดถวายอาสนะทองอันลาดด้วยเครื่องลาดพิเศษมีขนยาวนี้ เราจักพยากรณ์ผู้นั้น ท่านทั้งหลายจงฟังเรากล่าว ผู้นั้นจักได้เป็นท้าวสักกเทวราช ๗๔ ครั้ง มีนางอัปสรแวดล้อม เสวยสมบัติอยู่ จักได้เป็นพระเจ้าประเทศราช ครอบครอง พสุธา ๑,๐๐๐ ครั้ง จักได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๕๑ ครั้ง จักเป็นผู้มีสกุลสูงในกำเนิดและภพทั้งปวง ภายหลัง ผู้นั้นอันกุศลมูลตกเตือนแล้ว จักบวชและได้เป็นพระสาวกของ พระศาสดา มีนามว่า ภัททิยะ”

อานิสงส์ถวายเป็นสังฆทาน

๓๒๓

การสร้างบุญบารมีเป็นภารกิจหลักของการเกิดมาเป็นมนุษย์ ที่ทุกๆ คนเมื่อเกิดมาในโลกนี้แล้ว ต้องมุ่งแสวงหาหนทางแห่งการดับทุกข์ ดับการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ ดับชาติ ชรา มรณะ แต่หนทางที่จะก้าวไปถึงจุดนั้นได้ บุญในตัวก็ต้องมีมากพอ หากเรามีบุญเก่าติดตัวมามาก ก็จะเป็นเครื่องสนับสนุนส่งเสริมให้เราได้สร้างบารมีได้สะดวกสบาย สามารถเพิ่มบุญใหม่ให้มากขึ้น นักปราชญ์บัณฑิตทั้งหลายในกาลก่อนท่านจะให้ความสำคัญในการแสวงหาบุญกันเป็นหลักทีเดียว

ดังพระคาถาที่หลวงพ่อดำกล่าวครั้งนี้ เป็นพระดำรัสของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ ที่ทรงพยากรณ์ผลแห่งการสร้างบุญของนักสร้างบารมีท่านหนึ่ง นักสร้างบารมีท่านนี้ เป็นผู้มีบุญมากได้รูปสมบัติทั้งดงาม โดยเฉพาะผิวพรรณวรรณะของท่าน สวยงามมากกว่าคนธรรมดา เพราะในอดีตชาติได้เคยสร้างบุญที่พิเศษกว่าคนธรรมดา ท่านมีนามว่า พระภัททิยเถระ

*พระเถระเคยบำเพ็ญบุญญานิการไว้ในพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ท่านสั่งสมบุญมามากมายอันเป็นอุปนิสัยแห่ง

อานิสงส์ถวายบัลลังก์ทองแสนตัว

๓๒๘

พระนิพพาน พอมานี้กาลแห่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ ท่านได้บังเกิดในตระกูลที่สมบูรณ์ด้วยทรัพย์สมบัติ พอเจริญวัยแล้ว ก็มีครอบครัว วันหนึ่งได้เห็นชาวพระนครพากันไปทำบุญอย่างสนุกสนาน และท่านได้เห็นอุบาสกอุบาสิกาที่ไปเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปฟังธรรม บำเพ็ญทาน รับสมาทานศีล หลากๆ ท่านเหล่านั้นที่เกิดกุศลศรัทธาบ้างก็พากันออกบวช พระบรมศาสดาเองก็ทรงมีจิตเมตตาอนุเคราะห์ สรรพสัตว์ ทรงรับการถวายทาน มีสัตตูก้อน สัตตุดอง น้ำและข้าวที่ชาวเมืองน้อมนำมาถวาย

ท่านได้เห็นทุกๆ คนชวนช่วยในการสร้างบุญ จึงคิดวามหาชนต่างพากันชวนช่วยในบุญอย่างเต็มที่ เราเองก็ควรปล่อยโอกาสให้ผ่านเลยไป ควรที่จะเอาบุญพิเศษสักอย่าง ครั้นคิดแล้ว ก็ไม่รอช้าได้ส่งคนไปนิมนต์พระบรมศาสดาและภิกษุสงฆ์ทั้งหมดมาเป็นเพื่อนาบุญ ด้วยความตั้งใจที่จะเอาบุญพิเศษ ท่านจึงเตรียมไทยธรรมมีบัลลังก์ทอง ๑ แสนตัว ที่ลาดด้วยเครื่องลาดวิเศษมีขนยาว เครื่องลาดยัดขน เครื่องลาดมีรูปดอกไม้ ผ้าเปลือกไม้และผ้าฝ้าย จัดตั้งอาสนะที่มีค่ามาก ที่สมควรแก่พระพุทธเจ้าผู้ทรงรู้แจ้งผู้ประเสริฐกว่าเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย

อานิสงส์ถวายบัลลังก์ทองแสนตัว

๓๒๕

และยังสั่งให้จัดสถานที่ปูลาดอาสนะอันมีค่ามาก มี
ลวดลายวิจิตรติดกันยาวมาก เพื่อรองรับภิกษุสงฆ์ถึง ๑ แสนรูป
เมื่อได้เวลาภิกษุสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุขก็ได้เสด็จมา
หลังจากพระพุทธองค์ประทับนั่งบนอาสนะที่เขาจัดเตรียมไว้
พร้อมกับหมู่สงฆ์แล้ว ก็ได้ถวายภัตตาหารอันประณีตที่ตนเอง
ตระเตรียมเอาไว้ ด้วยจิตที่เลื่อมใสโสมนัส ได้อังคาสภิกษุ ๑ แสน
มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุข ให้อัมมหน้าด้วยภัตตาหารมีรสเลิศ
แล้วได้ถวายอาสนะทองที่ตระเตรียมไว้

พระปทุมุตตรลัมมาลัมมพุทธเจ้าผู้ทรงรู้แจ้งโลก ทรงรับ
เครื่องบูชาแล้ว ได้มองไปในอนาคตกาลภายภาคหน้า ทรงทราบว่า
อานิสงส์ใหญ่ได้บังเกิดขึ้นกับผู้มีบุญท่านนี้แล้ว พระองค์ทรง
ปรารถนาที่จะให้นักสร้างบารมีท่านนี้ มั่นใจในผลแห่งบุญที่
บังเกิดขึ้น จึงตรัสพยากรณ์ว่า “ผู้ใดถวายอาสนะทองอันลาด
ด้วยเครื่องลาดวิเศษมีขนยาวนี้เราจักพยากรณ์ผู้นั้น ท่านทั้งหลาย
จงฟังเรากล่าว ผู้นั้นจักได้เป็นท้าวลัทธิเทวราช ๗๔ ครั้ง มี
นางเทพอัปสรแวดล้อมเสวยสมบัติ จักได้เป็นพระเจ้าประเทศราช
ครอบครองพสุธา ๑,๐๐๐ ครั้ง จักได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๕๑
ครั้ง จักเป็นผู้มีสกุลสูง ในกำเนิดและภพทั้งปวง ภายหลังผู้นี้
จักบวชเป็นพระสาวกของพระสมณโคดมพุทธเจ้ามีนามว่า
ภททิยะ”

อานิสงส์ถวายเป็นสังฆทาน

๓๓๐

พอฟังพระคำรัสของพระบรมศาสดาแล้ว มหาปิตีก็นึกได้
บังเกิดขึ้นกับท่านอย่างไม่มีประมาณ จึงตั้งใจมั่นที่จะบำเพ็ญ
บุญทั้งหลายจนตลอดอายุขัยอย่างไม่ทอดทิ้งในการสร้างบารมีเลย
เรียกได้ว่า ตั้งใจกอบโกยบุญอย่างเต็มที่ในภพชาตินั้น หลังจาก
ละโลกไป ก็ได้เข้าถึงเทวโลก ท่านได้เวียนว่ายตายเกิดอยู่สอง
ภพเท่านั้น คือสวรรค์สมบัติ เสวยสมบัติในเทวโลก และมนุษย์โลก
ดังพระคำรัสของพระบรมศาสดาทุกประการ ครั้นในสมัยของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ท่านได้บังเกิดเป็นบุตรของพระ-
นางกาฬิโคธาเทวี ครอบครัวยุคนี้เป็นครอบครัวที่มีตระกูลสูงใน
ยุคนั้น ได้รับการเคารพจากหมู่มหาชน สมบูรณ์ด้วยมนุษย์
สมบัติอันเลิศ

เมื่อท่านรู้เพียงสาพบรณฤทธิณภาวะแล้ว หมู่ญาติได้
ขนานนามท่านว่า ภัททิยะ มีนามปรากฏตามโคตรว่า ภัททิยะ-
กาฬิโคธาบุตร เพราะเจริญด้วยรูปสมบัติ คือมือและเท้าของ
ท่านสวยงาม เพราะท่านได้ใช้มือและเท้านี้สร้างบารมีมาตลอด
มือก็ใส่บาตรพระ ไหว้พระ เท้าก็เดินไปวัดทำความดีและก็
ชักชวนคนมาสร้างความดี ครั้นเมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรง
ประกาศพระสัทธิธรรมไปทั่วชมพูทวีป ทำให้ท่านมีโอกาสดำเนิน
เข้าพระบรมศาสดา ฟังธรรมจากพระองค์แล้วเกิดจิตเลื่อมใส
ปรารถนาที่จะบวช แต่มารดาบิดายังไม่ค่อยเห็นด้วย ท่านจึง

อานิสงส์ถวายเป็นสังฆทาน

๓๓๑

เอาอกเอาใจทำให้มารดาบิดาโปรดปราน จนท่านทั้งสองยอม อนุญาตให้ออกบวช หลังจากทีบวชแล้ว พระภิกษุก็ตั้งใจ ปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่ ใช้เวลาไม่นานนัก ด้วยอำนาจแห่งบุญ บารมีที่ทำมาอย่างเต็มเปี่ยม มีบุญตามคำจูน ในที่สุดท่านก็ได้ บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ เมื่อเป็นพระอรหันต์แล้ว ก็ระลึกถึง บุญกรรมของตน เมื่อเห็นบุญกรรมของตนแล้วก็เกิดโสมนัสจึง ประกาศบุญกรรมว่า

เมื่อภพชาติที่ผ่านมา เราได้สร้างบุญกับเนื่อนาบุญอันเลิศ คือพระผู้มีพระภาคเจ้า พร้อมกับเหล่าพระสาวก บุญนั้นส่งผล ให้เราบรรลุถึงสมบัติทั้งสอง เราเป็นผู้ชวนชวายเป็นวิเวก มีปกติ อยู่ในเสนาสนะอันสงัด อริยผลทั้งปวงเราบรรลุแล้ว เราเป็นผู้ไม่มีความเศร้าหมองของจิต พระสัพพัญญูผู้เป็นนายของโลก ทรงทราบคุณทั้งปวงของเราแล้ว คุณวิเศษทั้งหลาย คือ ปฏิสัมภิทาญาณ ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราทำให้แจ้งชัด แล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้าเราได้ทำเสร็จแล้ว”

เราจะเห็นว่า การสั่งสมบุญเป็นคุณเครื่องแห่งความสุข และความสำเริง ในชีวิตทุกภพทุกชาติ ตราบกระทั่งถึงภพชาติ สุดท้ายก็ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน ฉะนั้นการสั่งสมบุญ มีแต่ผล ที่ดีงามบังเกิดขึ้น เหมือนการสร้างบารมีของพระเถระรูปนี้ ท่านได้สร้างบุญใหญ่ให้ตัวเอง บุญนั้นได้ตามส่งผลทุกภพทุกชาติ

อานิสงส์ถวายเป็นสังฆทาน

๓๓๒

ทำให้ท่านมีโอกาสใช้บุญต่อบุญ สมบัติต่อสมบัติ จากโลกีย-
สมบัติก็เปลี่ยนเป็นโลกุตตรสมบัติ เราจึงควรที่จะสั่งสมบุญกัน
ทุกๆ วัน เพราะผลแห่งบุญที่บังเกิดขึ้นนี้ มีแต่เกินควรเกินคาด
และมีผลเป็นโลกุตตรสมบัติที่จะทำให้เราหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ
จากการเป็นปาวเป็นทาสของพญามารได้ ดังนั้นพวกเราทั้งหลาย
ต้องสั่งสมบุญให้มากๆ ตักตวงกันไปให้เต็มที่จนกว่าบารมี
จะเต็มเปี่ยมทุกคน

